

Сад Гефсиманський

С. Бичковський

**Сад Гефсиманський темрявою
вкрився,
Мов перед бурею, вмить
занімів.**

**Слухав уважно, як хтось там
молився,
Гірки Свої сльози лив.**

**То Божий Син із важкою
тугою**

**В смертних стражданнях на
землю упав**

**І, весь покритий нічною
росою,**

В страшній тривозі ридав.

**«Отче Мій, — голос
почувся з благанням,
Як тільки можна, хай чаша
пройде;
Я хоч готовий на смертні
страждання,
Хай Твоя воля буде».**

**А кипариси, як свідки
двобою,
Гарний віночок із листя
плели;
Свого Творця освіжали
росою,
Плакати з Ним почали.**

**Друзі Ісуса заснули,
мов діти.**

**В темряві сон
підкорив їх собі...**

**Лиш ангел з Неба зійшов
підкріпити
Сили Його в боротьбі.**

**Так наш Спаситель за світ
цей гріховний**

**Випив всю чашу терпінь
до кінця;**

**Йшов на Голгофу —
на подвиг суворий,
Сповнити волю Отця.**

